O tom však, zda podle skutečností v článku uvedených lze souditi, na koho se článek věcně vztahuje, nerozhodují subjektivní úsudky jednotlivých čtenářů; tuto otázku je posouditi s hlediska objektivního, totiž zda si průměrný čtenář mohl učiniti takový závěr. Je proto nerozhodné, nemohl-li F. s určitostí potvrditi, že věděl, že se článek vztahuje na soukromého žalobce, nýbrž že to toliko tušil. Nevyžaduje se ke skutkové podstatě podle § 2 zák. o ochr. cti, aby čest napadeného byla porušena, nýbrž stačí, že byla ohrožena (Miřička: Trestní právo hmotné, str. 306).

Ježto článek uvádí řadu skutečností o tom, jaké spory vedla napadená osoba a jak se při jejich vedení chovala, a ježto se v článku naznačené skutečnosti shodují se skutečnostmi, jež zjistil nalézací soud — jak bylo již nahoře uvedeno — a jež se týkají soukromého žalobce, jest odůvodněn závěr, že si i průměrný čtenář článku, znalý těchto skutečností, mohl učiniti úsudek, že článkem byl napaden soukromý žalobce. Bylo proto odůvodněné zmateční stížnosti vyhověno podle § 5, odst. 2 zák. čís. 3/1878 ř. z. ve znění zákona čís. 56/1935 Sb. z. a n. již v neveřejném zasedání. Ježto se však nalézací soud dosud nezabýval otázkou beztrestnosti obžalovaného z důvodu důkazu pravdy, nelze hned ve věci rozhodnouti. Byla proto věc odkázána nalézacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Čís. 6228.

K § 310 tr. zák.

K otázke príčinnej súvislosti medzi neopatrným konaním obžalovaného a nastalým výsledkom, spoluzavinil-li výsledok aj poškodený.

(Rozh. zo dňa 20. júna 1938, Zm IV 193/38.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre dvojnásobný prečin podľa § 310, odst. 1 tr. z. zmätočnú sťažnosť obžalovaného zčasti odmietol, zčasti zamietol.

Z dôvodov:

V ďalšom obsahu je zmätočná sťažnosť bezpodstatná.

Zmätočná sťažnosť správne zdôrazňuje, že sa ku skutkovej podstate prečinu podľa § 310 tr. zák. vyžaduje príčinná súvislosť medzi konaním pachateľovým a nastalým výsledkom; neprávom však túto príčinnú súvislosť medzi zisteným chovaním obžalovaného a úrazom poškodených popiera.

Príčinou nejakého výsledku je každá okolnosť, ktorá buď samotná, alebo vo spojení s inou okolnosťou onen výsledok privodila a bez ktorej by onen výsledok buď vôbec nebol nastal, alebo by aspoň nenastal v ta-

kom stupni. Určitý výsledok môže mať — a zpravidla i má — viac príčin, niekedy aj celú reťaz príčin. V takom prípade pachateľ »spôsobí« zakázaný škodlivý výsledok v smysle zákona (na pr. § 310 tr. zák.) aj vtedy, keď jeho konanie alebo opominutie je v onej reťazi rôznych príčin takou složkou, že — keby ho nebolo — k výsledku by buď vôbec nedošlo, alebo by sa nebezpečenstvo výsledku aspoň zmenšilo.

Podľa zistení vrchného súdu utrpeli poškodení — motocyklista M. a jeho spolujazdec N. — úrazy tým, že boli vymrštení prevrátivším sa motocyklom; k prevráteniu motocyklu došlo preto, poneváč riadič motocyklu ho pri veľkej a neprípustnej rychlosti zabrzdil a spolujazdec ho strhol otočením riaditok doprava; tieto opatrenia učinili však obaja poškodení podľa zistenia vrchného súdu len z tej príčiny, že im hrozila priama, nevyhnuteľná srážka s autom obžalovaného; nebezpečenstvo tejto srážky privodil obžalovaný tým, že v poslednom okamihu po nesprávnej strane cesty a malým oblúkom (»rezaním zatáčky«) odbočoval so svojím motorovým vozidlom s hlavnej do bočnej ulice tak, že náhle, keď motocykel bol už uprostred križovatky, skrížil a zatarasil mu predtým voľnú cestu, hoci tento motocykel včas videl, pokiaľ sa týka pri náležitej pozornosti musel vidieť a hoci riadič motocyklu dával znamenie, že ide priamo, takže obžalovaný mal mu podľa ustálených zvyklostí dať prednosť pre jeho ďalšiu rovnú jazdu (srovn. rozh. čís. 5683 Sb. n. s. tr.). Hoci tedy priamou príčinou úrazov bol zákrok poškodených, je príčinná súvislosť medzi nedbalým konaním obžalovaného a nastalým výsledkom (úrazmi poškodených) — inými slovami: táto príčinná súvislosť nebola ani neopatrným počínaním a tedy spoluzavinením poškodených prerušená — lebo podnet k tejto spolupríčine bol daný práve len a výhradne neoprávnenou činnosťou obžalovaného. Je tedy zrejmé, že konanie sťažovateľovo bolo složkou v rade príčin, bez ktorej by bol taký škodlivý výsledok, ktorý práve nastal, hľadiac na všetky zistené okolnosti tohoto prípadu, ináč na mieste nehody a vo spojení s osobou sťažovateľovou nenastal.

Preto právom vyslovil vrchný súd, že nedbalosť sťažovateľova bola v príčinnej spojitosti s výsledkom a že ani spoluzavinenie poškodených nezbavuje sťažovateľa viny; vytýkaný zmätok [§ 385, čís. 1 a) tr. p.] sa tu tedy nevyskytuje.

Čís. 6229.

Údaj bydliště v cestovním pase je »podstatnou skutečností« ve smyslu § 394 tr. zák.

Ke skutkové podstatě přestupku podle § 71 tr. zák. přest.

Jde-li u pachatele — veřejného úředníka — o zločin podle § 394 tr. zák. a u druhého vinníka o činnost návodcovskou, jest čin tohoto druhého kvalifikovati jako účastenství na zločinu padělání veřejné listiny podle § 69, čís. 1, § 394 tr. zák. a nikoli jako méně trestný přečin podle § 400, odst. 1 tr. zák.

(Rozh. ze dne 20. června 1938, Zm IV 263/38.)